

[Finansministeren.]

meget svært ved at begrunde, at man ikke vil være med til at stemme for valutalovsforslaget. Hvis vi havde sagt til det ærede medlem for et års tid siden, at en sådan valutaloV kunne vi gennemføre her i tinget, ville det ærede medlem hr. Weikop ... (Afbrydelse) ... undskyld, det var det ærede medlem hr. Anker Lau — jeg skal nok huske det ærede medlem hr. Weikop om lidt! Så ville det ærede medlem hr. Anker Lau sikkert have sagt: ja, jeg vil rigtig nok gerne være med til at forhandle om og søge at få gennemført og påvirke min gruppe til at komme så langt med hensyn til liberaliseringen.

Jeg forstår egentlig ikke, at det ærede medlem hr. Anker Lau ikke er mere forhandlingsvillig, og jeg forstår heller ikke ganske, at det ærede medlem hr. Anker Lau nu begynder at stille en række spørgsmål vedrørende administrationen. Jeg indrømmer, at jeg jo ikke har fulgt drøftelserne om disse spørgsmål så nøje som det ærede medlem hr. Anker Lau, men er det ikke således, at en række af de spørgsmål, der blev stillet her, er besvaret i udvalget, og at både problemet om gebyrerne og problemet omkring dollarpræmieringen dermed er klarlagt? Hvis dette er tilfældet, må jeg måske lade være med at gå dybere ind på det ved denne lejlighed.

Da jeg hørte de to ærede ordførere for det konservative parti, måtte jeg tænke på, at partiet er et hus med mange boliger, eller man kan også bruge det udtryk, at det er en ganske velassorteret forretning. Man har en ordfører, der går stærkt og energisk ind for told og toldforhøjelser, og man har en anden ordfører, der, det er altså det ærede medlem hr. Weikop — nu gælder det om ikke at tage fejl — jo nok trods alt ville være med — sådan måtte jeg i og for sig forstå det — til at stemme for toldloven, men jeg er ikke helt klar over det. Der er dog visse toldforhøjelser, det ærede medlem hr. Weikop er imod, men når vi så kommer til valutaloVen, så er det ærede medlem hr. Weikop særdeles kritisk. Konklusionen for det ærede medlem hr. Weikop var dog, og det gælder hele det konservative parti, at man vil være med til at stemme for valutaloVen.

Det er egentlig en ejendommelig situation:

fra venstres side, hvor man er glad for valutaloVen i motiveringen, vil man ikke stemme for den, mens man fra konservativ side, hvor man kritiserer den meget hårdt gennem det ærede medlem hr. Weikop, dog ender med at ville stemme for valutaloVen. (Weikop: Det skal ministeren ikke være ked af!). Det er jeg heller ikke. Tværtimod, jeg fremhævede det, for at det ærede medlem hr. Anker Lau måske kunne lære deraf.

Det ærede medlem hr. Weikop var jo ligesom det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen inde på lidt historie igen, ligesom det ærede medlem var det ved første behandling, og talte om, at det var jo frygteligt med denne importregulering. Jeg synes, at særlig det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen skulle være lidt forsigtig. For mig er der ikke tvivl om med det kendskab, jeg har til dansk politisk historie, at når man både i midten af 20erne og også i begyndelsen af 30erne under kriseforholdene kom ind på at anvende importregulering, skyldtes det i høj grad partiet venstres modstand mod at anvende told inden for vor handelspolitik, denne modstand, som altså ikke er udryddet endnu, og som vel først efterhånden skal falde under favntaget med det konservative parti — men man kan naturligvis aldrig på forhånd vide, hvem der falder først under et favntag.

Når man fik importregulering dengang, skyldtes det naturligvis ikke alene, at partiet venstre var imod told; det skyldtes naturligvis også i høj grad, at det socialdemokratiske parti var noget betænkelig ved told. Men vil man se historisk på det, synes jeg, at den karakteristik er mærkelig, som det ærede medlem hr. Weikop anvendte: at man havde haft importregulering i valutaloVen — jeg prøver at citere efter hukommelsen — ud fra en „lyst til at beherske erhvervslivet“ ... Jo, det ærede medlem hr. Weikop sagde sådan, men en gang imellem må man undre sig over, at det ærede medlem hr. Weikop udtaler sig på den måde, han gør, og jeg kan godt forstå, at det ærede medlem undrer sig, når jeg nu citerer det. Det er ikke af nogen lyst til at beherske erhvervslivet, at vi har haft en valutaloV i alle disse år. Vi ved alle sammen, at udgangspunktet var den krisesituation, der forelå dengang, og selv om der kan fremføres en del kritik af og også ånføres en del